

فرهنگ‌نامه‌ی سیاسی - فلسفی

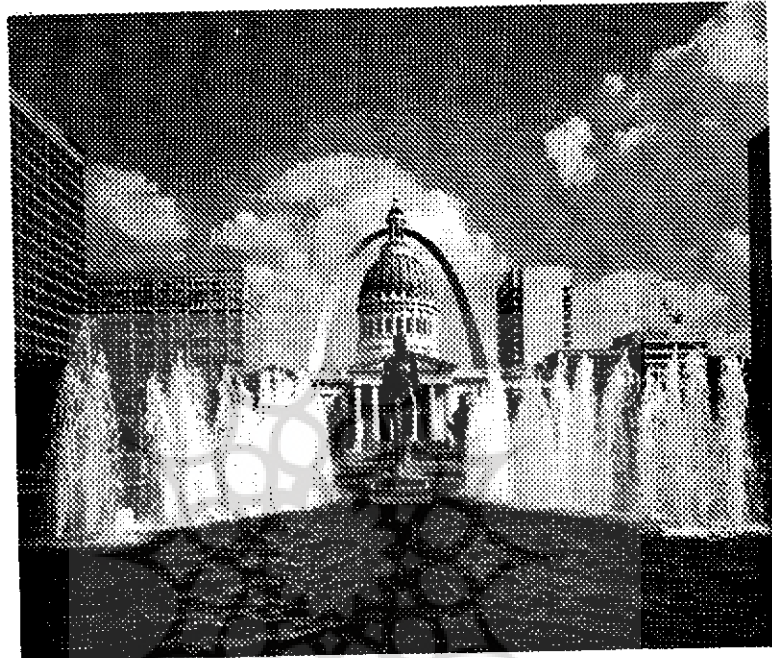
مکتب‌های سیاسی

آپارتاید

APARTHEID

از زمان حضور استعمارگران هلندی و آلمانی در ایالت‌های بسیار حاصل‌خیز اورنج و ترانسوال در آفریقای جنوبی از سال‌های میانی قرن هفدهم میلادی و مهاجرت گروهی شهروندان انگلیسی به این سرزمین برای تصرف مزارع حاصل‌خیز و بکر، نوعی

اختلاف نژادی که بعدها به تضاد آشکار بین دو نژاد سفید و سیاه انجامید، بین ساکنان بومی و اروپاییان آغاز گردید. بوئرها که جمعیت انبوه آلمانی - هلندی مهاجر و ساکن آفریقای جنوبی را تشکیل می‌دادند با میهمانان تازه وارد انگلیسی بر سر تصرف سرزمین‌های حاصل‌خیزتر اختلاف پیدا کردند. اختلاف‌های نخستین به زودی به جنگ کامل بین بوئرها و انگلیسی‌ها انجامید. هزاران کشته و زخمی حاصل این جنگ استعماری بود که از سال ۱۸۹۹ آغاز و در سال ۱۹۰۲ میلادی با پیروزی کامل انگلیسی‌ها به پایان رسید و امپراتوری بریتانیا

توانست بر سراسر سرزمین‌های حاصل‌خیز آفریقای جنوبی مسلط گردد.

از نخستین روز حضور استعمارگران اروپایی در قاره آفریقا تضاد آشکاری بین دو فرهنگ اروپایی و آفریقایی به وجود آمد که حدود ۲۰۰ سال به درازا کشید و تضادهای اولیه به جنگ‌های رهایی بخش در سراسر قاره آفریقا انجامید. بوئرها در آغاز و استعمارگران انگلیسی بعد از آن‌ها به دلیل آن که نژاد اروپایی را برتر از سایر نژادها می‌پنداشتند، برای ارضای حس برتری‌جویی نژادی به تحقیر سایر نژادهای بومی آفریقا پرداختند و شیوه‌ای را پیش کشیدند که بعدها به «آپارتاید» یا جدایی نژادها مشهور گردید. در سیستم نژادی

آپارتاید انسان‌ها براساس رنگ پوست، نژاد و ملیت طبقه‌بندی شده و حتی رنگین پوستان غیر سیاه‌پوست نیز در قسمتی از این طبقه‌بندی جای می‌گیرند.

بیش‌تر از ۹۰٪ از جمعیت آفریقای جنوبی در هنگام اجرای قانون آپارتاید، رنگین پوستان تشکیل می‌دادند. در قانونی که سفید پوستان برای جدایی نژادها در آفریقا وضع کردند، انتخاب شهر محل سکونت، مسکن، مدرسه، محل

تجمع، مراکز خرید و فروش، انتخاب شغل و حتی ازدواج نیز تابع قوانین بسیار سخت آپارتاید قرار داشت. هیچ رنگین پوستی نمی‌توانست ادعا کند که در مقایسه با نژاد برتر اروپایی در جامعه‌ی آفریقای جنوبی حضور دارد. برابر قوانین آپارتاید معامله و ازدواج سفید پوستان با رنگین پوستان جنایت محسوب می‌گردید و به کسی که به این کار اقدام می‌کرد به عنوان جنایت‌کار نگاه می‌شد.

هرگز معلمان سفید پوست اجازه آموزش به رنگین‌پوستان را نداشتند و چنان چه شخصی مرتکب این عمل می‌شد به جرم نافرمانی در مقابل قانون تبعیض نژادی به محاکمه کشیده می‌شد.

نلسون ماندلای کبیر که پس از تحمل یک دوره طولانی ۳۷ ساله در مخوف‌ترین زندان‌های آفریقای جنوبی، سرانجام پس از استقلال این سرزمین از استعمار بریتانیا، به عنوان رهبر دولت و مردم و سرزمین آفریقای جنوبی قدرت را در دست گرفت با گروه فراوانی از یاران مبارز خود ده‌ها سال از شیرین‌ترین روزهای زندگی خود را صرف مبارزه با استعمار بریتانیا و تر منحن تبیض نژادی «آپارتاید» کردند تا بتوانند به استقلال برسند و این لکه‌ی ننگین را از فرهنگ بشری بزدایند.

اتلانتیک

اطلس - پیمان یا «منشور اتلانتیک»، «منشور اقیانوس اطلس» در ۱۴ آگست سال ۱۹۴۱ میلادی برابر ۲۲ مرداد سال ۱۳۲۰ خورشیدی و در سال دوم جنگ بین‌المللی دوم قراردادی بین دو دولت آمریکا به رهبری فرانکلین - دلانو - روزولت، سی و دومین رئیس‌جمهوری آمریکا و دولت انگلستان به نخست‌وزیری وینستون چرچیل در آب‌های اقیانوس اطلس معاهده‌ای امضا شد که پس از جنگ دوم جهانی و در تاریخ چهارم آوریل سال ۱۹۴۹ میلادی به تصویب ۱۵ کشور شرکت‌کننده در جنگ دوم جهانی که در نزدیکی و یا سواحل اقیانوس اطلس بودند رسید. نخستین ۱۵ کشور امضاکننده این پیمان عبارت بودند از: ۱- آلمان غربی ۲- آمریکا ۳- انگلستان ۴- ایتالیا ۵- آیسلند ۶- بلژیک ۷- پرتغال ۸- ترکیه ۹- دانمارک ۱۰- فرانسه ۱۱- کانادا ۱۲- لوگزامبورگ ۱۳- نروژ ۱۴- هلند ۱۵- یونان

«منشور اتلانتیک» بعدها به «پیمان اتلانتیک شمالی» و با نام اختصاری «ناتو» مشهور گردید به این شرح:

NORTH ATLANTIC TREATY ORGANIZATION "NATO"

اصول زیرساختی پیمان اتلانتیک شمالی و یا «ناتو» در آغاز هشت مورد و به این شرح بود:

۱- ایالات متحد آمریکا و انگلستان

با تأسیس این سازمان در اندیشه‌ی توسعه و گسترش ارضی و یا مورد دیگر نیستند.

۲- دو کشور مخالف هرگونه تغییرات

جغرافیایی در مرزهای بین‌المللی می‌باشند، مگر در صورت توافق کشورهای ذی‌نفع.

۳- دو کشور آمریکا و انگلستان حق

ملت‌ها را برای انتخاب نوع حکومت‌ها محترم شمرده و بسیار امیدوارند حقوق سلب شده ملت‌ها در سراسر جهان به آن‌ها بازگردانده شود.

۴- دو کشور با توجه به تعهدات خود

سعی می‌کنند حقوق مساوی تمام ملت‌های کوچک و بزرگ و پیروز و شکست‌خورده رعایت شده و حقوق مساوی تمام ملت‌ها برای رسیدن به رفاه اقتصادی تأمین شده و دسترسی به منابع معدنی و مواد اولیه‌ی صنعتی و تجارت جهانی به طور مساوی در نظر گرفته شود.

۵- دو کشور به شدت خواستار همکاری‌های بین‌المللی بین کشورها برای پیشرفت‌های اقتصادی، اجتماعی و امنیت همگانی هستند.

۶- دو کشور امیدورند پس از برافتادن حکومت نژاد پرست نازی و برقراری صلح همگانی در سراسر جهان، مردم گیتی در سایه‌ی صلح به امنیت کامل برسند و در امنیت کامل زندگی کنند و از هیچ دشمن خارجی نهراسند.

۷- این صلح و امنیت جهانی باید حق عبور تمام ملت‌ها را در آب‌های آزاد و اقیانوس‌ها تضمین کند.

۸- دو کشور اعتقاد دارند که ملت‌ها باید به هر دلیل از به کار بردن زور خودداری کرده و از تجاوز نظامی به سرزمین‌های دیگران به شدت دوری گزینند. در غیر این صورت صلحی پایدار در جهان نمی‌تواند باقی بماند. با توجه به این قرارداد دو کشور معتقدند کشورهایی که با استفاده از نیروهای مسلح و ارتش خود به زور متوسل شده و صلح جهانی را به خطر می‌اندازند باید خلع سلاح شوند. دو کشور اعتقاد دارند که باید از هزینه‌های سنگین تسلیحاتی که فشار زیادی بر زندگی ملت‌ها وارد می‌کند جلوگیری کرد.

ادامه دارد.